

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ
ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.
ਮੈਸਰਜ਼ ਰਾਮ ਚੰਦਰ, ਕਾਂਸ਼ੀ ਰਾਮ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,
ਬਨਾਮ
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ,- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।
964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ 2155।

ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਂਟ (ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਆਰਡਰ, 196/—ਧਾਰਾ 3—
ਗੱਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋਡ ਕੀਤੇ ਛੋਲਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਯਾਤ ਲਈ ਪਰਮਿਟ— 18 ਵੀਂ ਧਾਰਾ 3 ਇਸ
ਦੌਰਾਨ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ—ਕੀ ਪੁਰਾਣੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਿਛਲੇ ਪਰਮਿਟ ਦੇ
ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਯਾਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ —ਪੰਜਾਬ ਜੀਨ ਰੈਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ (1898
ਦਾ I)-ਐਸ.ਐਸ. 22 ਅਤੇ 27—ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

12 ਜੂਨ, 1964 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ (ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਆਰਡਰ, 1964 ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਪਰਮਿਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ 21 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਥਾਂ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 3 ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਪਰਮਿਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1898 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੰਗੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ 22 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਲੱਡੀਆਂ ਵੈਗਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਵੀ ਉਲਟ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮਨਾਮੇ, ਸਰਟੀਓਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਾਇਟ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ

ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ 23 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਹਿਸਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 5 ਵੈਗਨਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ। ਛੋਲਿਆਂ ਦੀ ਦਾਲ ਨੂੰ ਰੇਲਵੇ ਵੈਗਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਯਾਤ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੋਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦ ਨੰਬਰ 53556 ਅਤੇ 9677 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਰਮਿਟਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਸੀ ਐਲ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਐਸ ਐਸ ਮਹਾਜਨ, ਪੇਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ।

ਐਚ.ਐਲ.ਸੋਨੀ , ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਆਰਡਰ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਮਹਾਜਨ , ਜੇ. ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੀਵਿਲ ਆਰਟੀਕਲ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਅਤੇ ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਅਨਾਜ ਡੀਲਰ ਹਨ। ਉਹ ਨਈ ਮੰਡੀ, ਹਿਸਾਰ ਵਿੱਚ ਛੋਲਿਆਂ (ਦਾਲ ਅਤੇ ਚੂਰਨ) ਨੂੰ ਪੀਸਣ ਲਈ ਮਿੱਲ ਮਾਲਕ ਹਨ । ਗ੍ਰਾਮ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਪ-ਉਤਪਾਦਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਐਕਟ, 1955 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 12 ਜੂਨ, 1964 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ (ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਆਰਡਰ, 1964 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਛੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

, 1964 ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਚਾਂਦ p ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਵੱਜੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

3. ਛੋਲਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਯਾਤ ਦਾ ਨਿਯਮ।- ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ, ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਏ ਬਿਨਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਜਾਂ ਕਾਰਣ ਨਿਰਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਨੌਕਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਗ੍ਰਾਮ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਵੀਡਿਆ, ਵੱਧ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ-

(a) ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਰੱਖੇ ਚਨੇ ਦੇ

ਸਟਾਕ ਦਾ 33-1/3 ਫੀਸਦੀ; ਅਤੇ

(b) ਛੋਲਿਆਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ 33-1/3 ਪ੍ਰਤੀ ਸੀਨਟ ?'

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਯਾਤ ਲਈ ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ' ਵੇਖੋ। ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਮਿਤੀ 21 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 21 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੈਗਨਾਂ ਅਤੇ 22 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੈਗਨਾਂ ਲੋਡ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। 21 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ , ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ (ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਆਰਡਰ, 1964, ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 3 ਨਾਲ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"3. ਨਿਰਯਾਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ■ ਗ੍ਰਾਮ ਦਾ। -ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ, ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਏ ਬਿਨਾਂ , ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਭਾਵੇਂ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਨਿਰਯਾਤ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਨਿਰਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਉਸਦਾ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਨੌਕਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਹਿਸਾਰ ਨੇ ਸਟੇਸ਼ਨ-ਮਾਸਟਰ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀਆਂ ਵੈਗਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਭੇਜਣ ਅਤੇ 'ਜੋ ਭੇਜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਵੋਲ. XVIII-(1)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

613

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਐੱਮ. ਰਾਮ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 21 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਚੰਦਰ ਕਾਂਸ਼ੀ ਨੂੰ ਲੋਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੈਗਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 22 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਲੋਡ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਡੀਆਂ

ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 11 ਲੇ ਪੁਨ ਅਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੈਗਨਾਂ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਪਰ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਦਲੀਲਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

- (1) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਛੋਲਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਯਾਤ ਲਈ ਪੂਰਵ ਅਨੁਮਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਬਦਲੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦਾ ਵੈਗਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਸੀ।
- (2) ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ, 22 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੱਦਿਆ ਵੈਗਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਰਾਜ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਕਲ ਵਿਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਇਕ ਕਾਪੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤ ਦੂਜੇ ਗ੍ਰਾਮ ਡੀਲਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਤਕਰੇ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- (3) ਇਹ ਲੋਡਿੰਗ 21 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਅਤੇ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਨਿਰਯਾਤ ਉਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਲੋਡਿੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਤੀਜੇ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਕਈ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਹੈ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰਥਕ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਯਾਤ ਆਰਡਰ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਰਮਿਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪਰਮਿਟ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਹੈ ਪਰ ਪੁਰਾਣੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਪਰਮਿਟ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 3 ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਧਾਰਾ 3 ਲਈ ਹੋਰ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖੋ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਵੈਗਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਸੋਨੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਸਾਰੇ ਪਰਮਿਟ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਨ। ਪੁਰਾਣੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਿਰਯਾਤ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਰਾਮਦ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਪਰਮਿਟ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਨਾਲ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮਿਟ ਇੱਕ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸੀ ਜਾਂ ਦੂਜੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਵੀਂ ਧਾਰਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਵੈਗਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 22 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਵੈਗਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗੀ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। 22 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਪਰਮਿਟ ਅਨੁਬੰਧ *A' ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੋਡ ਕੀਤੀਆਂ ਵੈਗਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਭੇਜਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਮਿਲਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ

ਰੁਪਏ ਹੈ। 50:

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ